

det offentlige Side atter i Aar at træde hjælpende til, om muligt i endnu større Omfang, end det skete forrige Aar. At der er 12,000 arbejdsløse i November Maa- ned, er ikke alene et Vidnesbyrd om, at disse 12,000 i Øjeblikket mangle Beskæftigelse. Men det er, naar vi kaste Blikket tilbage over de Forhold, der have hersket i de nærmest foregaaende Aar, samtidig et Vidnesbyrd om, at en Mængde Mennesker ikke blot i Uger eller et Par Maaneder have været arbejdsløse, men at adskillige af disse Tusinder have været arbejdsløse i en meget længere Periode, end det ellers er almindeligt. Nu ere, som sagt, Tallene utvivlsomt voksede siden November Maa- ned. Nu er der maaske 15—18—20,000. Der tales nu om, at der nu bliver Opgangstider efter Nedgangsperioden, vi have haft med de vanskelige Forhold i Industri og Handel o. s. v. Nu skulde Opgangstiden komme. Vi haabe naturligvis, at det maa blive Tilfældet ogsaa her. Der er Tegn ude i den store Verden, der pege paa, at det bliver bedre Tider, og, som sagt, vi og de arbejdsløse haabe, at det samme virkelig maa blive Tilfældet her, at disse Opgangstider ude fra Verden maa forplante sig her til det lille Danmark, saaledes at det længselsfuldt ventede Arbejde, som de arbejdsløse ønske, kan blive dem til Del og bringe de bedre Forhold til Veje, som de i meget høj Grad trænge til. Det er desværre saaledes, at Opgangstider komme sent og langsomt til et lille Land som Danmark. Der vil utvivlsomt gaa adskillige Tider, inden disse Opgangstider mærkes for de mange Tusinder, der i Øjeblikket mangle Arbejde. Der vil derfor være Nød mange Steder. Selv om det skulde vise sig, at Industrien blomstrer lidt op, og Bevægelsen udefra forplanter sig til vor Industri og Handel, vil der alligevel være et Stykke tilbage, inden det bliver muligt at finde tilstrækkelig Beskæftigelse til den Mængde af Byggearbejdere, der er arbejdsløse. Byggefagene ligge nemlig stille. Det er statistisk opgjort, at der er en hel Masse overflødige Lejligheder i København, som for øvrigt ogsaa i andre Byer, og at man som Følge deraf ikke vil forcere det private Initiativ med Hensyn til Byggeforetagelser. Vi saa for kort Tid siden, at Københavns Grundejere holdt Møde og nedlagde Protest imod, at Byggevirksomheden genoptoges. Der er altsaa ikke nogen overvældende stor Udsigt til, at Forholdene for en stor Del af disse Arbejdere i den allernærmeste Tid ville

blive væsentligt forbedrede, selv om der i Øjeblikket kan haabes paa Opgangstider for visse Fag, indenfor hvilke der nu er Arbejdsløshed.

Den tidligere, nu afdøde, Finansminister Lassen udtalte, da han forelagde sit Forslag om Bankgarantien, at han ikke troede, at den daværende Krise vilde gaa saa dybt ned, at den særlig føleligt vilde ramme Arbejderne. Han haabede, at den kunde indskrænke sig til en lokal Bankkrise. Det har desværre vist sig, at han tog fejl, og at den Krise, der aabenbares i Bankverdenen, ikke indskrænkede sig til en Bankkrise, men bundede dybere og i høj Grad ramte de nedre Lag, den Arbejderbefolkning, som han mente vilde blive forskaanet for Følgerne af Krisen. Vi gennemførte den Gang Bankgarantien, senere gennemførte vi et betydeligt Tilskud til Den sjællandske Bondestands Sparekasse som Følge af dens Misère, og vi have i Sommer gennemført en betydelig Lønningslov til Officererne — alt sammen Vidnesbyrd om, at den danske Lovgivende Forsamling paa forskellige Omraader er nogenlunde velvillig stemt. Jeg haaber, at denne Velvillie maa forplante sig til ogsaa at omfatte de mange Tusinder af arbejdsløse, der med god Grund paakalder Lovgivningsmagtens Støtte under den nu herskende Nødstilstand. Jeg haaber, at det vil være muligt at gennemføre vore Forslag uden alt for stor Karrighed overfor dem, der i saa høj Grad trænge til denne Hjælp.

Jeg skal sluttelig minde om, at der den 13. d. M. afholdtes et Møde af Ledelserne for Arbejdsløshedskasserne i hele Landet, og at disse Ledelser have gennemdrøftet Spørgsmaalet om, hvad der kunde og burde gøres i Anledning af den stadig vedvarende Arbejdsløshed. Man vedtog paa dette Møde en Resolution, hvori man udtaler, at Arbejdsløshedens Omfang er konstateret at være ikke mindre end i Fjor, og at, grundet paa den forudgaaende Arbejdsløshed, Arbejdernes Modstandsevne overfor Arbejdsløshedens Følger er ganske naturligt ringere end i Fjor. Som Følge heraf udtaler Mødet Ønskeligheden af at faa Lovgivningsmagten til at træde hjælpende til med Foranstaltninger til Mildnelse af Nøden og Følgerne af Arbejdsløsheden og peger særlig paa Ønskeligheden af at faa Loven af 8. Maj 1909 om fortsat Hjælp til Medlemmerne af Arbejdsløshedskasserne forlænget.

Med det samme vilde jeg gerne henvende Opmærksomheden paa det ønskelige, at der fra det offentlige Side sættes